

U S N E S E N Í

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Milana Procházky a soudců JUDr. Viktora Kučery a JUDr. Petra Polácha v právní věci navrhovatele **spolek PĚKNÝ JIH, o.s.** se sídlem v Brně, Moravanská 159/86, Přízřenice, 619 00 Brno, IČ 22725351, zast. JUDr. Vilémem Kaprálem, advokátem se sídlem v Brně, Údolní 61, proti odpůrci **Magistrátu města Brna, odboru územního plánování a rozvoje**, se sídlem Kounicova 67, 601 67 Brno, v řízení o návrhu na zrušení opatření obecné povahy – Úpravy směrné části Územního plánu města Brna (ÚPmB) – ul. Černovická ze dne 12. 10. 2012, č. j. MMB/0348105/2012/Her, sp. zn. 4100/OÚPR/MMB/0348105/2012

t a k t o :

- I. Návrh na zahájení řízení ze dne 6. 11. 2015 **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Navrhovatelé se podaným návrhem na zahájení řízení domáhali zrušení v záhlaví označené úpravy směrné části územního plánu města Brna (dále jen „napadená úprava“). Odpůrce pořídil za účelem prověření intenzity využití území územně plánovací podklad – Územní studii „Komárov – OC Černovická“, která řešila podmíněnou přípustnost prodejních ploch v lokalitě bývalého mlýna na Mariánském náměstí v Komárově v návrhové smíšené ploše jádrové (SJ – návrh) v území, vymezeném ulicemi Černovickou, Svatopetrskou, Schwaigrovou a Tuháčkovou. V rámci projednání byla uplatněna připomínka ŘSD ČR týkající se intenzity dopravy. Po vypořádání připomínky pořídil odbor územního plánování a rozvoje dílo „Dopravní inženýrské posouzení vlivu nárůstu dopravy využitím funkční plochy SO dle studie OC Černovická“, které prověřilo dopravní situaci v lokalitě. Rada Městské části Brno-jih projednala studii „Komárov – OC Černovická“ na zasedání konaném dne 11. 7. 2012 a souhlasila se studií i s úpravou funkčního typu SJ-návrh na SO-návrh a s posunem hranic ploch SJ-návrh a ZO-návrh. Územní studie prověřila přípustnost maloobchodní provozovny do 5 000 m² prodejní plochy z hlediska dopravní obsluhy a z hlediska limitních hodnot koeficientu vybavenosti obchodními plochami v přirozené spádové oblasti. Dále doporučila úpravu funkčního typu z plochy smíšené jádrové SJ-návrh na smíšenou plochu obchodu a služeb SO-návrh a posun hranice návrhové plochy SJ-návrh a návrhové plochy ostatní městské zeleně ZO-návrh. Odpůrce následně shledal zpracování dopravního posouzení připojení funkční plochy na komunikační systém lokality. Odpůrce jako pořizovatel územního plánu města Brna provedl úpravu směrné části podle ust. § 188 odst. 3 zákona č. 183/2006

Sb., stavebního zákona, ve znění platném pro projednávanou věc (dále jen „stavební zákon“) a v souladu se zněním čl. 4.3, 5.1.1 a čl. 8 Obecně závazné vyhlášky Statutárního města Brna č. 2/2004 o závazných částech ÚPmB v platném znění. V seznamu upravených úprav směrné části ÚPmB je tato úprava vedena pod označením: S 35/2012 MČ Brno-jih, k. ú. Komárov – úprava vzájemné hranice návrhových ploch SJ-návrh a ZO-návrh, úprava funkčního typu plochy SJ-návrh a SO-návrh při ulici Černovická.

Předmětný návrh na zahájení řízení však soud nemohl připustit k meritornímu projednání z následujících důvodů. Navrhovatel napadl uvedenou úpravu směrné části územního plánu města Brna návrhem na zrušení opatření obecné povahy podle § 101a a následujících zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“).

Předmětný návrh na zahájení řízení o zrušení opatření obecné povahy nebo jeho části podle dílu 7. hlavy II. části třetí s.ř.s. lze podle ust. § 101b odst. 1 s.ř.s. podat do tří let ode dne, kdy návrhem napadené opatření obecné povahy nabylo účinnosti. Zmeškání lhůty pro podání návrhu nelze prominout.

Z obsahu připojeného správního spisu jednoznačně vyplývá, že rozhodnuto o napadené úpravě bylo příslušným orgánem – odpůrcem dne 12. 10. 2012 pod č. j. MMB/0348105/2012/Her, sp. zn. 4100/OÚPR/MMB/0348105/2012. Při přezkumu včasnosti podání předmětného návrhu na zahájení řízení soud zjistil, že byla překročena lhůta pro podání tohoto návrhu ve smyslu ust. § 101b odst. 1 s.ř.s., přičemž platí, že zmeškání lhůty pro podání návrhu nelze prominout. Jak bylo shora již uvedeno, citované ustanovení s.ř.s. zakotvuje, že návrh na zrušení opatření obecné povahy lze podat do tří let ode dne, kdy návrhem napadené opatření nabylo účinnosti.

Otázkou, kdy úprava směrné části územního plánu nabývá účinnosti, se v rozsudku ze dne 14. 11. 2013, č. j. 1 AOs 2/2013 – 135 zabýval Nejvyšší správní soud, který dovedl, že okamžik účinnosti opatření obecné povahy značí stav, kdy jsou jeho adresáti povinni se jím řídit, přičemž podmínky nabytí účinnosti musí stanovovat příslušný zákon upravující proces vydání opatření obecné povahy. Ust. § 188 odst. 3 zákona č. 183/2006 Sb. uvádí, že při úpravě směrné části územního plánu se postupuje podle dosavadních předpisů. Tím je především zákon č. 50/1976 Sb., který ovšem v první řadě v § 28 vylučuje použití správního řádu na projednávání a schvalování územně plánovací dokumentace, takže pro úpravu směrné části nelze použít § 171 a násl. správního řádu a ze správního řádu nelze ani dovozovat okamžik účinnosti směrné části územního plánu, a to navzdory tomu, že úpravu směrné části územního plánu je třeba považovat materiálně za opatření obecné povahy. Sám zákon č. 50/1976 Sb. se otázkou účinnosti územních plánů výslovně nezabývá. V § 29 odst. 3 však uvádí, že závaznou část územně plánovací dokumentace a její změny, které schvaluje kraj nebo obec v samostatné působnosti, vyhlášují jejich orgány obecně závaznou vyhláškou. Ve spojení s § 12 odst. 2 obecního zřízení pak závazná část územního plánu nabývala účinnosti 15. dnem po dni vyhlášení (tj. vyvěšení na úřední desce). V případě směrné části územního plánu ovšem zákon č. 50/1976 Sb. s žádným vyhlášováním vůbec nepočítá. V případě přijetí nového územního plánu bylo možno dovozovat, že jeho směrná část nabývala účinnosti současně s částí závaznou (nebylo by totiž příliš logické, aby účinnosti nabývala dříve nebo později). Při přijetí úpravy směrné části územního plánu už ovšem podpůrně z účinnosti

závazné části vycházet nelze. Jestliže zákon č. 50/1976 Sb. neupravuje žádné další podmínky nabytí účinnosti úpravy směrné části, je pak třeba vyjít z toho, že tato nabývá účinnosti dnem rozhodnutí příslušného orgánu o této úpravě. Ve věci projednávané Nejvyšším správním soudem v citovaném rozsudku byla úprava směrné části územního plánu města Brna vydána odpůrcem dne 21. 3. 2012, a tudíž podle Nejvyššího správního soudu i téhož dne nabyla účinnosti.

S názorem vyplývajícím z citovaného rozsudku se Krajský soud v Brně plně ztotožňuje. Vztaheno k nyní projednávané věci, to znamená, že návrh na zahájení řízení, který byl soudu osobně doručen dne 6. 11. 2015 byl podán po lhůtě stanovené v § 101b odst. 1 věta první s.r.s., tedy po tříleté lhůtě ode dne, kdy návrhem napadené opatření obecné povahy nabylo účinnosti (k nabytí účinnosti napadené úpravy došlo dne 12. 10. 2012). Podle ust. § 101b odst. 1 věta druhá s.r.s. platí, že zmeškání lhůty pro podání návrhu nelze prominout.

Nad rámec shora uvedeného (v souladu i s posledně citovaným rozsudkem Nejvyššího správního soudu) krajský soud poznamenává (a to shodně s navrhovatelem i odpůrcem), že napadená úprava směrné části má materiální znaky opatření obecné povahy. Čistě formalisticky vzato by byl soudní přezkum úpravy směrné části územního plánu podle § 101a a násl. s.r.s. vyloučen, neboť tato změna nebyla vydána ve formě opatření obecné povahy. Není však pochyb, že se jedná o existující změnu územního plánu. Ústavní soud již v nálezu sp. zn. Pl ÚS 14/07 ze dne 19. 1. 2008 akcentoval tzv. materiální pojetí opatření obecné povahy. Vždy tedy záleží, zda konkrétní akt má materiální znaky opatření obecné povahy (tj. konkrétnost předmětu a obecnost adresátů). Obdobně se vyjádřil i Nejvyšší správní soud v usnesení rozšířeného senátu ze dne 17. 9. 2013, č. j. 1 AOs 2/2013 – 116. Materiální prvky (konkrétnost předmětu a obecnost adresátů) nyní napadená úprava směrné části územního plánu bezpochyby má.

Ze shora uvedených důvodů soud postupem podle ust. § 46 odst. 1 písm. b) s.r.s. předmětný návrh na zahájení řízení odmítl pro jeho opožděnost, neboť podle tohoto ustanovení platí, že nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže návrh byl podán předčasně nebo opožděně.

Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z ust. § 60 odst. 3 věta první s.r.s., podle něhož platí, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno, nebo žaloba odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 3. 12. 2015

Mgr. Milan Procházka
předseda senátu